

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Canonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

fine anni, & videtur quod non, quia dicuntur annui census, & menstrui, & quibusdam visum est, etiam non licere, quia videtur plus capere, quam decem pro centenario; plus enim valet res matura, quam in acerba, & ad præsens ova, cras pullis sunt meliora: tamen quidquid sit, nihil refert, sive membratim, sive simul census exigatur; ista conclusio est Flor. Theol. loc. cit. art. 6. conclus. 3. & sic videmus passim practicari ubique à piis & doctis viris. Ratio est, quia emptio, & pretium rei venditæ potest dari, vel simul, vel divisim, & sic non obstante objecta, quia etiam non dicuntur solutiones menstruæ, ut notat Greg. XIII. in Bulla Calendarii novi correcti, §. ne vero, ita Navat, in capit. si fæneraveris, 14. q. 3. n. 134.

Ad decimum. Vide Covar. lib. 3. c. 10. col. penul. var. resol.

Ad undecimum. Vide eundem lib. 2. c. 3. n. 4. vers. 5. loc. cit. ubi dicit, quod sic, si aderit litigium, velonus aliquod.

C A N O N I A.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit, & an sit annexa Canonica præbenda, & econtra.*
2. *An omnes Canonici debeant habere sacram ordinem.*
3. *An Episcopus possit dispensare cum illegitimo, ut possit habere canonicatum, etiam in Cathedrali.*
4. *An omnino tenentur Canonici esse Sacerdotes.*
5. *Quando habeant vocem in Capitulo*

6. *Quando incipiunt gaudere perceptione fructuum.*
7. *Quando possint optare in Ecclesiis, ubi adest ista consuetudo.*
8. *Quid si unus Canonicus, habens pensionem super Canonicatum suo, & postea vellet consequi alium Canonicatum sine ullo onere, an eo habito, possit sedere, & habere locum in choro ubi prius.*
9. *Quæatas sit necessaria ad Canonicatum consequendum.*
10. *Quid de numero Canonicorum.*
11. *Quid de obligatione.*
12. *An datur ius optandi, si per longum tempus quis non optat.*
13. *Quando incipiatur Canonicus gaudere distributionibus quotidianis.*
14. *An fructus præbenda, seu Canonicatus possit obligari pro debito, vel sequestrari, vel capi.*

Ad primum. Vide quæ dixi in ver. *beneficium*, §. 1. num. 13. sed est sciendum quod Canonice, sive Canonicus significant regularem, quia canon regulam significat, c. 1. d. 3. & primò Canonicī vivebant omnes simul in Canonīis cum Episcopo more religiosorum, Sotol. 10. q. 4. art. 3. de just. & iure, hibebant omnia communia, Aug. in c. certa, 12. q. 1. & in c. quatuor, & in c. non dicitis, ibidem. ex quo videmus quantum degeneremus à veteri illo sanctorum Patrum instituto, quia hodie vivimus proptermodum more laicali laxitoribus habenis.

Ad secundum. Prima conclusio, in Ecclesia Cathedrali omnes Canonici tenentur

tenentur habere ordinem sacram. Ista conclusio est fact. Conc. Trid. *sess. 24. c. 11. de reform.* vel saltem Canonicus cathedralis debet esse in tali aetate, ut infra tempus a jure & a sancta Synodo statutum initiare possit, *sess. 7. cap. 12. c. licet Canon, cum similibus, libro 6. de elect.* Secunda conclusio ; in illis vero Ecclesiis illi tantum canonici tenentur esse in ordine sacro, qui habent Canonicatum, dignitatem, seu portionem requirentem ordinem sacram, vel in aetate, ut sup. iste est eiusdem sacri Conc. eo loco, ver. neminem. Ex quo sumitur tertia conclusio, quod ubi Canonicatus, praebenda, seu portio non requireret sacram ordinem, quod illam posset habere etiam Clericus simpliciter, saer. Conc. *sess. 22. cap. 4. §. 11. de reform. Clem. 2. de stat. & qual.* & Selva tract. de benef. 2. p. 9. 6. gloss. in cap. 1. in ver. tale, de fil. presb. libro 6. decis. Rot. 26. *de rescript. in novis.* Boer. *decis. 17. numero 1.* & cap. 2. & ibi Abb. in ult. notab. de instant. vide superius, in vers. capitulum, §. 10. & quae ibi dixi ex mente Abb. & Gemin. in c. ex eo, notab. 2. de elect. 6. l. 6. dicit quod existens in pupillari aetate, potest esse Canonicus in Ecclesia Cathedrali, & se remittit ad ea quae dixit superius in c. fi. eo tempore. *de rescr. eod. lib.* sed potest intelligi, ubi Canonicus non requireret ordinem sacram, vel ante Concilium, ubi requiritur aetas annorum quatuordecim in quolibet beneficio, vide inferius, §. 6. & in 2. par. ver. atas, §. 3. Quarta conclusio ; Episcopus non potest cogere Canonicos, ut efficiantur omnes sacerdotes, sed sufficit, si dimidia pars Canonicorum presbyteri

sint, inter quos praecipue debet esse Prior, ceteri vero Diaconi, aut subdiaconi. ut fac. Conc. Trid. decrevit, *sess. 24. cap. 12. §. praterea continentium.* ita Sac. Congreg. in forma declarat. 39. Nec Synodo provinciali licet imponere onus dignitatibus, quod quis nisi graduatus, non possit eas obtainere sine sanctae sedis Apostolicae auctoritate, ita sac. Congr. declarat. 334. *in meis, &c. in alia, quae est 348.* censuit in haec verba ; *Nullo Conc. Trid. decreto statutum est, ut qui Decanatum consequi velit, is necessario sit Magister, sive Doctor, aut Licentiatus in jure, sacra Theologia, vel iure Canonico.*

Ad tertium. Sit prima conclusio. Si canonicatus Ecclesie collegiatæ non requireret ordinem sacram, potest Episcopus dispensare cum illegitimo, ut ibi Canonicatum habeat: similiter de beneficio simplici dicendum est : gl. in c. 1. de filiis presb. lib. 9. in ver. beneficium ; & Selva 5. p. loc. cit. q. 61. num. 4. circa ultim. Vinc. de Franc. *decis. 189. num. 2.* Ista conclusio intelligitur, prout fact. Conc. Trid. *sess. 25. c. 15. de reform.* Secunda conclusio, Episcopus non potest dispensare, ut illegitimus habeat Canonicatum in Ecclesia Cathedrali, quicquid dicat gl. cit. & Selva loc. cit. Ratio est, quia omnis Canonicatus cathedralis requirit ordinem sacram, ut supra, & glos. in d. c. in ver. tale, sed Episcopus non potest dispensare cum illegitimo ad ordines sacros; ergo c. 2. de fil. presb. lib. 6. & c. 1. eod. lib. & ita. Navat. c. 25. num. 69. notab. 4. & c. 27. num. 271. notab. 10. decis. Rot. 2. & ibi additio, num. 1. & 2. in novis de fil. presb. facit quod dicit Gom. de expect. R num. 34.

num. 34. ubi dicit, quod dispensatus illegitimus, non potest obtinere Canonicum in Ecclesia cathedrali, & Staph. de lit. for. 1. n. 3. Tertia conclusio, nec Episcopus potest dispensare cum illegitimo, ut possit habere commendam, Gom. q. 5. col. 13. de trien. p. 13. hoc intelligenterem de commenda curata, secus de simili.

Ad quartum. Breviter sac. Conc. *sess. 34. c. 12. §. ipso autem, disponit, ut dimidia pars Canonorum saltem sint presbyteri, ceteri vero Diaconi aut subdiaconi; ubi vero consuetudo laudabilius habet, ut plures, vel omnes sint presbyteri, omnino servetur. Accedit ad hoc declarat. sac. Congreg. 39. ubi ita censuit: Episcopus non potest cogere, ut Canonici efficiantur omnes sacerdotes, sed sufficit si dimidia pars Canonorum presbyteri sint, inter quos praeipue debet esse Prior, ceteri vero Diaconi, vel Subdiaconi, & declarat. 6. censuit in haec verba: Episcopus debet cum consilio Capituli designare quibus Canonicatis quisque sacer ordo annexus esse debat, non quibus Canonicis, & quia sac. Cōc. loc. cit. non mandat sacerdos ipsos ordines annexi personis canonicatus obtinentibus, sed canonicatus ipsis, quod est notandum pro intelligentia illius textus.*

Ad quintum. Respondeatur negative, per Clem. 2. de aetate & qualit. & Concil. Trid. *sess. 22. cap. 4. nisi habeant ordinem factum; etiam si hoc sibi ab aliis liberè fuerit concessum.*

Ad sextum. Sit prima conclusio: qui obtinet Canonicatum, dignitatem, personatum, officium, seu praebendam, cui certi ordines sunt annexi, nisi infra tem-

pus à jure statutum ad hujusmodi ordines se promoveri faciat, cessante legitimo impedimento, non facit fructus suos. Conc. Trid. loc. cit. §. nemine, e. commissa. de elec. lib. 6. Secunda conclusio: varia est locorum consuetudo: nam alicubi Subdiaconus unam, Diaconus duas partes, Presbyteri tres lucrantur, alibi vero nihil, nisi sint presbyteri, quod ipse non laudo: nam cum omnes laborent, omnes pasci debent, cap. cum secundum Apostolum de præb. & illud Deu. cap. 2. §. & 1. Corinth. c. 9. Non ligabis os bovi tritauranti, eo vel maximè, cum sac. Conc. loc. cit. non requirat ut omnes sint presbyteri, & ideo talis consuetudo esset moderanda per locorum Ordinarios, quapropter optima est Beneventi consuetudo, conformis juri communii, ut una pars detur Subdiacotto, due Diacono, tres presbytero: ex fructibus enim Canonorum tres partes ibi fiunt, & in vinea Domini singuli laborantes accipere debent singulos denarios, Matth. 6. & unicuique secundum propriam virtutem dat paterfamilias, Matth. 25. 3. conc. ubi vero dignitas, praebenda, seu portio non requirerent sacerdotum ordinem, clericus simplex ibi provisus ficeret fructus suos, prout in quibusdam collegiatis, & Ecclesiis receptivis, quia Conc. solùm excipit, ubi requireretur sacer ordo, nisi alter se habeat consuetudo, & tunc tales vocantur canonici in herbis, Staph. loc. cit. fol. 3. num. 4. & fol. 139. num. 2. Gom. de expet. num. 37.

Ad Septimum. Reperitur consuetudo in quibusdam Ecclesiis, etiam cathedralibus, ut clerici, & presbyteri simpli-

ces

ces possint optare Canonicatus, & Canonici dignitates, sic gradatim secundum gradum promotionis, prout in Episcopatu Avellinensi Beneventanæ provinciæ fit. Prima conclusio, ista consuetudo valet, cap. *cum in tua, de consuetud.* lib. 6. secunda conclusio: optatio debet fieri spatio viginti dierum à die notitia, text. & gloss. *ibidem, in versi. viginti dies.* & an ipsi viginti dies possint prorogari; putâ per duos alios dies antiquiori per capitulum, affirmativè responderetur, Tiraque, *de utroque retrahit.* §. 1. gloss. 10. numer. 58. & gloss. in dict. cap. fin. in versi. *duntaxat.* sed quando præsumitur ista scientia, seu notitia, vide addit. ad decis. *Rota 4. de consuetud.* in novis numero septimo. & faciunt ea, quæ dixi *språ*, in ver. *beneficium*, §. 3. & in versi. *jus patronatus*, §. 5. dub. 1. & 2. secus, vel optabit alter, vel devolvitur ad Episcopum, per capit. 2. *de concess.* præb. & Clem. unic. *de suppl. negl.* prælat. qui habebit sex menses ad providendum, nec interim devolvet ad Papam, nisi sex mensibus elapsis, ita Gemin. ibi, ut dicetur *inferius, conclus.* 7. & isti viginti dies possunt esse in majori tempore ad optandum, secundum diversam consuetudinem; Gemin. ibi, §. *ut autem, vers. quid si in Ecclesia.* Tertia conclusio: ista optatio dicit jus ad rem, ad eò quod est jus considerabile in reg. Cancellarie, *de non toll. jure quesito.* Gom. in d. reg. question. 1. fol. 19. colum. 3. & 7. modo hinc sit. Primo, non posse Ordinarium conferre illud beneficium, ad quod quis habet optionem, per c. *si tibi absenti, de prabend.* Is-

bro sexto. Secundo sit, si quis impetraret à Papa non habita de hac mentione, non valeret impetratio, per reg. cancell. cit. & dixi in ver. *derogatio.* Non obstat, quod dicit addit. dec. 1. § 5. num. *septimo & decis. 2. Rota in antiquis, de consuetud.* quia hoc valet, quando fit derogatio specialis, quia non sufficit generalis, prout Staph. de lit. grat. fol. 186. num. 1. & 2. & ipsem text. in initio. ubi provisionem Apostolicam non vult valere contra hanc consuetudinem. Quarta conclusio: si adeat unus Canonicus antiquior, & non optaret intra tempora, sed interim optat junior, tenet optio junioris in eventum quo senior, sive antiquior non optaverit intra tempora, Staph. loco cit. fol. 166. numero 2. glossa inibi, in ver. *duntaxat.* Quinta conclusio: non potest optare minorem dignitatem, seu præbendam ille, qui habet majorem, dec. *Rota 3. de consuet. in novis.* Ratio potest esse, quia optio fit ad superiora, & altiora, non econtra, sicut optio in collegio Cardinalium, gloss. ibi, in versi. *me liores*, quid si vacaverit deterior antiquiori magis grata, vide Anchar. dicto c. ver. ex quo. nisi aliter se habeat consuetudo, nempe quod æqualis, vel minor quoque posset optari. Gemin. ibi, ver. *possent opiniones,* & secundum diversas diversarum Ecclesiarum consuetudines observatur. Gemin. *ibidem, vers. ex his insertur.* Sexta conclusio: hoc non habet locum in beneficiis ipsis vacantibus in Curia, text. §. in præb. Staph. loc. cit. fol. 286. num. 3. quia ista non possunt optari nisi juxta dispositionem c. *statutum,* de præb. lib. 6. g. in d. cap. ordinatur, decis.

R 2

Rot. 4.

Rot. 4. de consuetud. in noviss. Septima conclusio, nec datur optio in beneficiis reservatis generaliter, sive specialiter. addit dec. 1. Rot. de rer. permuat. num. 7. in noviss. Staph. loc. cit. fol. 187. num. 4. & hoc quando reservationibus fieret derogatio, saltem cum clausula generali. Octava conclusio: intrusus non potest optare, & intelligitur de intruso habente beneficium reservatum per c. 2. de prab. lib. 6. Gom. in q. 31. de trien. p. eff. in privil. 6. Nona conclusio: devoluta ad selem Apostolicam non possunt optari, addit. ad dict. decisi. 1. num. 9. de ter. permuat. in novis. Decima conclusio: non potest optari prima dignitas, quae est major post pontificalem, quia est reservata per reg. Cancell. & sic fuit decisum in facto pro Archidiacono Avellinensi annis elapsis. Undecima conclusio: an circa præbendas vacantes in Curia vel reservatas motu proprio, valeat ista consuetudo, vide Card. cons. 3. in tit. de consuetud. & Staph. loc. cit. fol. 187. num. 4. Duodecima conclusio, quomodo ista optatio fieri deberatione ætatis, temporis, vel ordinis, vide gl. lib. in versi. antiquiores. Decimatercia conclusio: ista optatio non datur nisi per obitum, non in resignationibus factis in manibus Papæ in favorem certæ personæ, Caputaq. dec. 28. p. 2. Decimaquarta conclusio: an absens etiam in servitio Papæ, vel Episcopi, possit optare; pro, & contra disputat Gem. in d. c. versi. sed posse, quod consuetudo, & videtur quod non: tu tamen vide eum, succedente casu. Decimaquinta conclusio: ubi adest consuetudo optandi, ultra viginti dies, vel statutum, potest optari ultra illos viginti

dies, quia text. non tollit consuetudinem, vel statutum, nisi adest Apostolicus expectans; Gemin. in d. cap. fin. §. ne autem, ver. quid si Ecclesia, Decima sexta conclusio: an optatio impediatur per permutationem, vide per extensum, pro & contra, Gem. in d. c. ver. quon. odo, col. 1. Decima septima conclusio: ista optatio impeditur per reservationem generalem factam a Papa, vel motu proprio, non autem petitione particularis personæ, Gemin. ibi, §. in præbendis, ver. quaro quid si Papa. Decima octava conclusio: si quis non optat spatio virginis dierum, a tempore scientiarum, ad quem devolvitur provisio Canonicatus, vel præbenda? Respondetur, ad Ordinatum, & illo non providente per sex menses, devolvitur ad Papam: nam Papa non posset ante illum vel illam conferre jure ordinario. Archid. Jo. And. & Gemin. loc. cit. ver. quid si Papa confert. Decima nona conclusio: sta notitia debet esse certa, & non ficta, & currit de momento ad monendum. gl. Lopus, & Gem. loc. cit. §. ne autem, ver. ex gloss. ergo. Vigesima conclusio, ista optatio datur omnibus Canonicis simul, in tantum quod non optante primo, potest optare secundus, & hoc non optante tertius, & sic deinceps, & sic successivè. Gloss. & Gem. loc. cit. tamen omnibus simul currunt viginti dies, & sic currit ad horas, vel ad momenta.

Ad octavum. Videtur quod non posset sedere, ubi prius sedebat, quando habebat Canonicatum alterum. Ratio, quia adest hic novus titulus, novaque provisio, decisi. Rot. de consuetud. in novis. n. i. juxta finem, facit cap. si beneficia, de prab. lib. 6.

lib. 6. & Gom. q. 24. col. 2. de trien. pos-
sess. dec. Rot. 3. de rer. permis. in novis.
Staph. loc. cit. fol. 112. n. 13. ergo si est no-
va collatio, novusque titulus, intervenit
etiam mutatio de loco ad locum, vide
Boet. in tract. de auctor. mag. par. Fran-
num. 82. & declarat. sac. Cong. 182. u-
bi dicit quod optans dignitatem perdit
Canonicatum, & declarat. 189. dicit
quod habens Canonicatum in qua Ec-
clesia similitet patet ejus habuit Canoni-
catum, non potest in eadem Ecclesia de-
Canonicatu ad dignitatem ascendere,
Anchar. in d. cap. vers. opponitur. legitur
ex his concludenter istum debere muta-
re locum, & hoc clarè habetur ex cap. 6.
quamvis, de rescr. lib. 6. & ita fuit con-
sultum in facto, anno 1592. de mense
Januarii à quodam Reverendissimo Ar-
chiepiscopo, me præsente, cuius senten-
tia ipse etiam fueram, & scripserauam hic.
Rebuff. de simon. resign. ratio. part. ac rei.
numero 19.

Ad nonum. Sit prima conclusio, circa
Canonicatus Ecclesiae cathedralis requi-
ritur ætas requisita ad suscipiendum sa-
cerdotum ordinem, quæ est vel 22. ann. cum
attinentia, juxta notata in vers. ordo, &
in ver. beneficium; & supra s. 2. & 3. in
Ecclesiis verò collegiatis, ubi non sunt
Canonicatus, requirentes certum ordi-
nem, dec. Rot. 324. in antiquis, dicit re-
quirit ætatem viginti annorum, Gom. de
expe. numero 86. dicit ex reg. Cancell.
Greg. XI. sufficere ætatem decem anno-
rum: tamen hodie de jure novissimo,
Con. Trid. sess. 23. cap. 6. de refor. re-
quiritur ætas quatuordecim annorum;
ergo ex his patet, posse quem esse Cano-

nicum in ætate 14. anni. vide declar. sac.
481. in hac verba: *Nullo Concilii decreto*
sancitum est, quæ in eis aras requiratur, qui
Canonicatus in Ecclesiis Collegiatis consequi
volant, sed id relatum est intra illos terminos,
qui ante idem Concilium Tridentinum
prescripti sunt, hæc sac. Congr. hoc tamen
fallit, n. si etiam in Collegiatis adsit ali-
qua dignitas, Canonicatus, aut portio
quæ requirat ordinem sacram: nam tunc
non potest quis eam habere, nisi vel sit in
tali ordine quem requirit dicta dignitas;
Canonicatus, vel portio, vel in ea ætate
sit constitutus, quod infra tempus à ju-
re statutum possit ad eum promoveri, ju-
xta dispositionem cap. licet Canon. id est,
infra apnum: ita sac. Concilium loc. cit.
§. neminem, & sess. 22. c. 4. de refor. si
verò non requirit sacram ordinem, tunc
vera est doctrina, quod constitutus in æ-
tate quatuordecim ann. potest habere
Canonicatum, dignitatem, & portio-
neum, non requirentem curam anima-
tum; ita sacra Congreg. declarat. 487.
Ep. scopo Calentano: sed iste erit Cano-
nicus in herbis, quia non habebit vocem
in Capitulo, nec fructus percipiet, pro-
ut dixi supra, nisi esset præbenda. vide
Anan. in rubr. de etat. & qual. n. 2. &
Abb. in c. cum in cunctis, §. inferiora, n. 1.
& 3. de elect. Vide omnino Gem. in c. si
eo tempore, vers. in fi. gloss. de rescr. lib. 6.
ubi disputat de varia qualitate beneficio-
rūm, & sic de varia ætate in eis obti-
nendis, & sunt quædam beneficia quæ
possunt obtineri à puero, modò excesserit
infantiam, sed in terminis sacri Conc.
non licet altare ætatem.

Ad decimum. Patet responsio ex di-

R. 3

ctis

Etis sup. in ver. beneficium, num. 12. dub. §. & vide Vinc. Franch. dec. 2. ubi tractat de hac materia augendi Canonicos. Vide Gem. in c. si canonici, §. si autem, in ult. de officio. ord. lib. 6.

Ad undecimum. Vide ibidem §. 4.

Ad duodecimum. Respondeatur, quod si non optant, non propter hoc ullum temporis spatio perdant eam optandi facultatem, Capyc. decisio. 134. num. 4. & Jo. And. de Lignan. & Gem. in ult. de consuetud. lib. 6. & Anchar. ubi supra, ver. quero, Pap. i.

Ad decimum tertium. Vide Clem. 2. de etat. & qualit. ut sup. §. 6.

Ad decimum quartum. Respondeatur, quod primum non potest fieri, secundum, & tertium sic. i. quod fructus Canoniciatus, & beneficiorum non possunt obligari pro debito, sed sequestrari, & capi. Boer. decisio. 226. & hoc potest facere judex ex officio, quando clericus beneficiatus est gravatus ære alieno: modò relinquatur ei portio congrua, unde clericus possit vivere, ita Covar. libro 2. 1. part. num. 9. ver. caterum varia. resol. & ita practicatur in Romana Curia, ut ait Collectaneus, & alii in capit. Odoardus, de solut. & Rodoan. de rebus Eccles. non alien. questio. 57. n. 9.

CIRCUMSTANTIAE PECCATORUM.

S U M M A R I U M.

1. *Quot genera sunt circumstantiarum peccatorum.*
2. *Quot circumstantiae.*

3. Quae sunt quæ mutant, seu dant speciem.

AD Primum. Quinque genera circumstantiarum dicit esse D. Ant. 3. p. tit. 17. cap. 17. §. 5. Primum impertinentium. Secundum alienantium. Tertium aggravantium notabiliter. Quartum mutantium speciem. Quintum aggravantium in infinitum, de quibus videto Sot. 4. sent. 18. d. q. 2. art. 4.

Ad Secundum. Videto eund. loc. cit. cap. 6. Sylv. & alios, in ver. circumstantia, Con. Trid. sess. 14. cap. 5.

Ad Tertium. Quinque sunt circumstantiae, quæ dant, seu mutant speciem, quis, quid, cui, ubi, & quomodo, de quibus videto Doctor. in loc. cit. ita similiter, quando circumstantiae scandali, seu recidivi sint ad speciem, videto eosdem, & dicam in opere meo peculiari, de pœnitent. hoc volui attingere pro practica Prælatorum, quando volunt examinare confessarios. Si quis voluerit de hac materia ad plenum videre, videat practicam nostram pœnitentiale, in c. 12. per totum, ubi habebis quadraginta quinque quæstiones circa peccatorum circumstantias.

CENSUS,

PRIMÒ, Census an super reb. Ecclesiæ possit ponи, ut Rodoan. *de rebus Ecc. non alien. q. 17. n. 9.* & super fiuct. ejus, ibi, num. 7.

SECUNDÒ, contractus in dubio potius presumitur centualis quam emphyeuticus, Jason. in l. 2. n. 42. C. de jure emph. Scot. cons. 167. Butius cons. 42. lib. 1. n. 7. Rodoan. loc. cit. q. 17. n. 5. & 72.

Tertiè